

۱۶ زندگی ایران جامجم

خبر

رونمایی از پرچم آستان حسینی در آستان رضوی

موزه آستان قدس رضوی در اولین روز از ماه محرم و همزمان با روز بزرگداشت شهدای مدافع حرم از آثار اهدایی شهید حاج قاسم سلیمانی و شهید محسن خرازی، خبرنگار شهید مدافع حرم به موزه رضوی رونمایی کرد. پرچم متبرک گنبد حرم مطهر امام حسین(ع) و پرچم گنبد حرم مطهر حضرت ابوالفضل(العباس(ع) شاخص ترین این نفایس است. همچنین عصای ارزشمندی از جنس عاج و چوب آبنوس دیگر اثر اهدایی شهید حاج قاسم سلیمانی است که آنها را به رهبر معظم انقلاب اسلامی اهدا کرده بود و معظم له نیز در سال های گذشته این آثار را به موزه رضوی اهدا کردند. پرچم گنبد مطهر حضرت زینب(س)، اهدایی شهید محسن خرازی از خبرنگاران شهید عرصه جبهه مقاومت به موزه آستان قدس رضوی در سال ۹۱ دیگر اثر رونمایی شده در این مراسم بود. مهدی قیصری نیک، معاون موزه های آستان قدس رضوی با بیان اینکه این پرچم نماد مقاومت مردم سوریه در برابر گروه های تروریستی است، گفت: این پرچم مدت ها روی گنبد مطهر حضرت در اهتزاز بوده و دارای کنیه «یا زینب کبری سلاما... علیها» است. رونمایی از تمبر «سردار دلها؛ شهید حاج قاسم سلیمانی» که اسفند ۹۹ توسط پست جمهوری اسلامی ایران چاپ شدو تمبر بزرگداشت شهید محسن حججی که هفت ماه پس از شهادت وی در اسفند ۹۶ توسط پست به چاپ رسید بخشی دیگری از این مراسم بود. سه نسخه خطی اهدایی شهید قاسم سلیمانی به مقام معظم رهبری از دیگر نفایس موجود در گنجینه رضوی است که پیشتر از آنها رونمایی شده بود./جام جم دیلی

آیین علم پیامبر(ص) در میناب هرمزگان

در جنوب ایران، در شمال شرقی تنگه هرمز، شهرستانی مرزی به نام میناب وجود دارد که در برپایی نمایش های آیینی در استان هرمزگان پیشتاز بوده است. نمونه هایی از این مراسم، علم پیامبر (ص)، رقص پا تابوتی و شیر و کتل است که با تغییرات اندکی از دوران آل بویه باقی مانده است. این مراسم پرشورترین آیین های محرم در میناب

کهن عزاخانه های محرمی

برخی خانه های مشهد سال هاست در ایام محرم و صفر، تکیه و عزاخانه می شوند

ماه محرم که می شود فرقی ندارد شرایط چگونه باشد، جنگ یا صلح، آرامش یا بحران، بیماری یا سلامتی و... به هر نحو که باشد، شوق حسین (ع) و عزاداری برای او ، خاندان و اصحابش در دل ایرانیان می جوشد و هر کدام به نحوی تلاش می کنند ارادت خود را به سالار شهیدان و خاندانش نشان دهند. برگزاری مجلس عزاداری برای حضرت ابا عبد... الحسین (ع) یکی از بارزترین نوع تجلی این دلبستگی ها محسوب می شود. مجالسی که از هیأت چند ده هزار نفری تا

رهبر معظم انقلاب:

مرحوم شیخ محمدتقی بجنوردی

در مشهد

امام جماعت

مسجد گوهرشاد و

شخصی معروف به

عبادت، زهد و علم

بود. خانه وی در

بالا خیابان مشهد

و در کوچه ای

است که محل

اجتماع مردم بود،

مهم ترین

مجلس عزای دهه

عاشورا، همین

منزل بود و مردم

نذورات زیادی را به

آنجا می آوردند

است که در روزهای پنجم و دهم محرم برگزار می شود و جمعیت کثیری از عزاداران را از مناطق مختلف استان هرمزگان به میناب می کشاند. علم گردانی آیینی است که در همه نقاط میناب در طول دهه محرم به اجرا درمی آید. تکیه ها، حسینیه ها و مساجد در میناب هرکدام علم اختصاصی دارند و غالباً از روز اول محرم چوبه علم را در آب روان

کهن عزاخانه های محرمی

برخی خانه های مشهد سال هاست در ایام محرم و صفر، تکیه و عزاخانه می شوند

مجالس خانگی چند نفره و خانوادگی را شامل می شود. مجالسی که عمر بسیاری از آنان خاصه از نوع خانگی و خانوادگی اش به دلیل شیوع کرونا و تعطیلی مجالس بزرگ به همین یکی دو سال اخیر قد می دهد اما سابقه و قدمت برخی هم به دهه ها و سده ها می رسد. البته همان مجالس چند هزار نفری هم اغلب از دل جمع های خانوادگی و روضه های خانگی کوچکی متولد شده که ابتدا در اتاق کوچک خانه بزرگ خاندان برپا شده اند. مجالسی که براساس اسناد موجود نخستین های آنها در خراسان و مشهد در دوران صفوی ایجاد شده اند و برخی هیات های کنونی شهر خود را به آن مجالس خانگی منتسب

تکیه شیخ، قدیمی ترین روضه خانه مشهدی ها

نخستین و قدیمی ترین تکیه مشهد که هنوز و حتی امسال که کرونا شهر را فرا گرفته، چراغ روضه خوانی برای ابا عبد... الحسین (ع) در آن روشن است، بنای موسوم به «خانه شیخ منتقی» در کوچه سجادی منشعب از کوچه امام خمینی (ره) است. تکیه ای که نزدیک به دو قرن از شکل گیری آن توسط مرحوم آیت... حاج شیخ محمدتقی بجنوردی می گذرد. این عزاخانه هرچند تقریباً بیست و چندسالی است که مکانش تغییر کرده اما هنوز به عنوان یک پایگاه اجتماعی چنان در حافظه تاریخی مردم مشهد نقش بسته که همچنان شاهد برپایی مراسم پرشور در دهه اول محرم و دهه پایانی ماه صفر در آن هستیم. این تکیه را مرحوم آیت... شیخ محمدتقی بجنوردی از عالمان قرن ۱۳ هجری که در بجنورد متولد شده و سال ۱۲۷۵ شمسی در حدود ۸۰ سالگی درگذشت، در منزل شخصی خود برپا کرده است. حاج شیخ محمدتقی بعد از گذراندن تحصیلات ابتدایی در بجنورد و مشهد به نجف رفته و شاکرد مرحوم آیت... العظمی محمدحسن نجفی (صاحب جواهر) و سپس آیت... العظمی شیخ مرتضی انصاری شد و به درجه اجتهاد رسید. او سپس به زادگاهش بجنورد برگشت اما پس از مدتی با حاکم وقت بجنورد به اختلاف خورد و به مشهد مهاجرت کرد و امام جماعت مسجد جامع گوهرشاد شد. زمانی که مرحوم شیخ محمدتقی به مشهد مهاجرت کرد، شهر مثل حالا بزرگ نبود و تنها از دو محور

اصلی پایین خیابان و بالا خیابان تشکیل شده بود. شیخ نیز منزلی را در ابتدای بالا خیابان خرید و در آن ساکن شد. سپس در منزل شخصی خود مراسم روضه خوانی دهه اول محرم را برپا کرد اما رفته رفته با دیدن استقبال مردم از این مراسم، روضه خوانی در دهه پایانی ماه صفر و سپس روزهای وفات معصومان (ع) و بعدها روزهای جمعه نیز اضافه شد. آن قدر این مراسم باشکوه و پرشور برگزار می شد که مردم مشهد به منزل شخصی آیت... لقب «تکیه شیخ» دادند و در گذر سال ها این کوچه نیز در بین مشهدی ها به نام «شیخ منتقی» شناخته شد. حسینیه شیخ، خانه ای ۷۵۰ متری با بافتی کاملاً مسکونی بود. بخش های اندرونی و بیرونی با معماری سنتی و شامل قسمت های شاه نشین، ایوان، حوض و... بود و طراحی برای حسینیه نداشت اما ایام عزاداری که می شد، یکباره تغییر شکل پیدا می کرد و پرچم های سیاه به اهتزاز درمی آمد و تعدادی از اتاق ها تخلیه می شد. منزل شیخ در طول تاریخ کارکردی اجتماعی و مردم محور داشته و افراد بسیاری در مراسم آن حاضر می شدند و چون مردم محور بوده، همسو با شرایط زمانه خود، مسائل سیاسی و اجتماعی در آن بیان می شده است. آیت... مشکینی هنگام تبعید در این حسینیه منبر می رفت. آیت... خزعلی و آیت... قمی بهداشتی با مدیریت نوادگان شیخ محمدتقی بجنوردی شاهد برپایی مجلس عزای حسینی است.

ادامه داشت تا این که سال ۱۳۷۶ منزل یا حسینیه شیخ که فاصله اش از حرم مطهر کمتر از ۱۰۰ متر بود در طرح توسعه حرم قرار گرفت و تخریب شد. پس از آن ورثه شیخ، منزلی در کوچه سجادی خیابان امام خمینی (ره) خریده و آن را به حسینیه شیخ تبدیل کردند. این مکان نیز منزل شخصی است اما با نام حسینیه شناخته می شود. البته چندی بعد هم یکی از خیران با دیدن کوچک بودن فضای این منزل نسبت به تعداد بالای عزاداران، خانه ای دیگر در همان کوچه را خریداری و وقف خانه شیخ کرد تا کمی شرایط برای عزاداری امام حسین (ع) در این خانه بهتر شود. بنایی که اکنون هم با رعایت مسائل بهداشتی با مدیریت نوادگان شیخ محمدتقی بجنوردی شاهد برپایی مجلس عزای حسینی است.

غسل داده و آن را با پارچه های رنگارنگ می پوشانند و برای عزاداری ماه محرم آماده می کنند. در گذشته مراسم علم گردانی با قداست و یژه ای انجام می شد و حرمت آن را پاس می داشتند. آیین علم پیامبر در روزهای پنجم و نهم محرم با تشریفات خاصی به اجرا درمی آید./جام جم دیلی

کهن عزاخانه های محرمی

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای

عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای

عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای

عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای

عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای

عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای

عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای

عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای

عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای

عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای

عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از ۱۰۰ سال است پذیرای

عزاداران مشهدی و حتی غیر مشهدی امام حسین (ع) در دهه اول ماه محرم هستند.

می کنند. البته هنوز هم هستند مجالس خانگی که پس از گذشت سال ها از آغاز فعالیت شان در ماه محرم هنوز همان ماهیت خانگی و غیر رسمی بودن خود را آن هم با

وجود شناخته بودن بین مردم و حتی داشتن عزادار خارجی حفظ کرده اند. مجالسی که

هرچند هنوز در خانه ها برگزار می شود اما این خانه ها را مردم بعضاً به نام تکیه یعنی بنایی

که نه خانه است و نه حسینیه اما هر دو کاربرد را دارد، می شناسند. این تکیه ها معمولاً

چند روز مانده به آغاز محرم به همت مالکان و برخی عزاداران فعال دائمی از حالت خانه

خارج شده و به یک حسینیه مجهز و محل عزاو گریه بر سیدالشهدا تبدیل می شوند و

پس از دوران عزای به حالت عادی خود برمی گردند. تعداد این تکیه ها گرچه در مشهد کم

نیست اما براساس اسناد موجود و گفته قدیمی های مشهد کهن ترین آنها سه مکان

بسیار شناخته شده شهر هستند که هرچند در طول زمان بنای آنها تغییر کرده اما سنت

عزاداری در آنها باقی مانده است. سه تکیه ای که هر کدام بیش از